

Målnummer:	1--5-1992	Avdelning:	
Avgörandedatum:	1993-08-25		
Rubrik:	Revisor som bott och arbetat i Tranås har efter etablering i Växjö haft kontor för sin verksamhet i båda orterna. Med hänsyn främst till att drygt en tredjedel av verksamhetens samlade intäkter härrört från kunder i Tranås har det inte ansetts skäligen kunna ifrågasättas att han skulle ha flyttat till Växjö. Avdrag för ökade levnadskostnader har därför medgivits för tid då han arbetat i Växjö. Inkomsttaxeringar 1984-1988.		
Lagrum:	33 § anvisningarna punkt 3 tredje stycket kommunalskattelagen (1928:370)		
Rättsfall:			

REFERAT

Taxeringsnämnden frångick L.B:s deklarerationer vid 1984-1988 års taxeringar genom att såvitt nu är i fråga vid beräkning av inkomst av tjänst vägra honom avdrag för ökade levnadskostnader på grund av dubbel bosättning med vissa närmare specificerade, här ej återgivna belopp.

I besvär yrkade L.B. att avdrag för ökade levnadskostnader skulle medges honom i enlighet med avlämnade deklarerationer. Han anförde därvid bl.a. såvitt avser 1984 års taxering följande. Under år 1983 var han ensam anställd i Sydrevisioner Kronoberg AB, vilket hade sitt säte i Växjö kommun. Han var av Kommerskollegium godkänd revisor och delägare i bolaget. Hans aktieinnehav uppgick till 48 procent vilket motsvarade 78,7 procent av röstetalet. Bolaget bedrev revisions- och redovisningsbyrå och hade kontor i både Växjö och Tranås. Verksamheten på nämnda orter bedrevs med utgångspunkt från förhyrda kontorslokaler resp. från förhyrt kontorsrum. Verksamheten bedrevs som regel med utgångspunkt från kontoret i Växjö från måndag morgon till torsdag kväll (3 övernattningar) och med utgångspunkt från kontoret i Tranås från torsdag kväll till måndag morgon (4 övernattningar). Av bolagets ca 30 klientföretag hade ett 10-tal verksamhet i Tranås. Bolagets omsättning för år 1983 uppgick till ca 500 000 kr varav ca 175 000 kr avsåg intäkter från klienter med verksamhet i Tranås. Verksamheten krävde regelbundna besök hos klientföretagen och arbetet måste dessutom ofta förläggas till klienternas egna lokaler. Utan ett kontor i Tranås skulle bolagets möjligheter att utöka antalet klienter på denna ort allvarligt försvåras och dessutom medföra att bolaget sannolikt miste redan befintliga klienter. Den 1 augusti 1984 heltidsanställdes ytterligare en person i bolaget. Detta innebar att L.B. fortsättningsvis fick möjlighet att ägna mer tid och kraft åt en utökning av bolagets verksamhet i Tranås. Av nämnda skäl borde anställning anses bedrivas både i Växjö och Tranås och avdrag för ökade levnadskostnader medges. - L.B:s argumentation för övriga taxeringar var i sak likartad.

Länsskattemyndigheten anförde bl.a. att L.B:s arbete inte kunde anses ha förlagts till Tranås med en sådan styrka att nödvändighet att han haft två tjänstställen och att arbetet i Tranås således utgjorde hinder mot en avflyttning till Växjö.

Länsrätten i Jönköpings län (1987-10-05, ordförande Robsahm) yttrade såvitt avser taxeringsåret 1984: L.B. får i skatterättsligt hänseende anses bosatt i Tranås. Hans avdragsrätt för ökade levnadskostnader är då att bedöma enligt

bestämmelserna i punkt 3 tredje stycket av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen. Enligt dessa är avdrag inte medgivet enbart på den grund att skattskyldig har sitt arbete på annan ort än den där han har sin bostad. Dock medges avdrag om anställningen endast avser en kortare tid eller skall bedrivas på flera olika platser eller det av annan anledning inte skäligen kan ifrågasättas att den skattskyldige skall avflytta till den ort där arbetet skall utföras. - L.B. har uppgivit att verksamheten bedrivs som regel med utgångspunkt från kontoret i Växjö från måndag morgon till torsdag kväll och med utgångspunkt från kontoret i Tranås från torsdag kväll till måndag morgon. Det kan emellertid antagas att L.B. inte regelmässigt utfört arbete för bolagets räkning under veckoslutet annan än när så varit påkallat på grund av eventuell arbetsanhopning i samband med bokslut o. d. En ordinär arbetsvecka skulle L.B. således ha arbetat fyra dagar i Växjö och en dag i Tranås. Vid angivna förhållanden kan tjänstgöringen i Tranås inte anses vara av sådan omfattning att det icke skäligen kan ifrågasättas att L.B. bort avflytta till Växjö. L.B. är således icke berättigad till avdrag för ökade levnadskostnader med stöd av ovan nämnda bestämmelser. - Länsrätten lämnar besvären utan bifall.

Länsrätten i Jönköpings län avgjorde även besvär i samma fråga avseende L.B:s inkomsttaxeringar 1985-1988. Länsrätten lämnade L.B:s besvär utan bifall även dessa taxeringsår.

L.B. överklagade och yrkade att avdrag för ökade levnadskostnader skulle medges honom i enlighet med avlämnade deklARATIONER och anförde bl.a. följande. Det var absolut nödvändigt för honom att arbeta på två olika platser. Uppdelningen var styrd av hans klienters intressen. En avflyttning till Växjö skulle innebära att totalkostnaderna för verksamheten på båda orterna kvarstod. Yrkandet om avdrag för ökade levnadskostnader skulle då i stället avse Tranås.

Kammarrätten i Jönköping (1991-11-04, Elmin, Hallström, Nilsson, referent) ändrade inte länsrättens domar.

L.B. fullföljde sin talan.

Prövningstillstånd meddelades.

Regeringsrätten (1993-09-20, Björne, Brink, B. Sjöberg, Baekkevold) yttrade: Av handlingarna i målet framgår följande. När L.B. år 1981 anställdes hos Sydrevisioner Kronoberg AB med säte och kontor i Växjö bodde han sedan några år i Tranås tillsammans med sin familj. I Tranås hade L.B. etablerat en verksamhet som revisor och han behöll kunder från denna verksamhet då han tillträdde anställningen i Växjö. År 1983 blev L.B. delägare med bestämmande inflytande i bolaget. Sitt arbete i bolaget har han under veckorna bedrivit dels från måndag morgon till torsdag kväll på kontoret i Växjö dels på fredagen och när så varit påkallat också på lördagen och söndagen i ett av bolaget hyrt rum med kontorsutrustning i familjens villa i Tranås. L.B. var ensam anställd i bolaget fram till den 1 augusti 1984, då ytterligare en person anställdes på kontoret i Växjö.

L.B. har obesträtt uppgivit att drygt en tredjedel av bolagets samlade intäkter kommer från kunderna i Tranås. Det har således varit av betydelse för L.B. att kunna behålla dessa kunder. En förutsättning härför får anses ha varit att han varit beredd att hålla en god servicenivå med möjlighet att någon dag i veckan sammanträffa personligen med kunderna och att sammanträffanden utan tidsutdräkt kunnat följas av avslutande arbete på kontoret i Tranås.

Mot bakgrund av vad sålunda har anförts finner Regeringsrätten att det inte skäligen kunnat ifrågasättas att L.B. skulle ha flyttat till Växjö. Enligt tredje stycket punkt 3 anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen har han därför rätt till avdrag för ökade levnadskostnader när han för arbetet vistats i Växjö.

Avdraget för kost bör begränsas till ett belopp av 45 kr per dag vid 1984-1986

års taxeringar. I övrigt finner Regeringsrätten att de yrkade beloppen kan godtas. L.B. bör sålunda erhålla avdrag från intäkten av tjänst med följande belopp. (Beloppen här uteslutna.)

Med ändring av kammarrättens dom bestämmer Regeringsrätten L.B:s taxeringar till följande belopp. (Beloppen här uteslutna.)

Föredraget 1993-08-25, föredragande Wahling Bexhed,
målnummer 1--5-1992

Sökord: Inkomst av tjänst - fråga om rätt till avdrag för ökade levnadskostnader när revisorsverksamhet bedrivits på två orter varav den ena var bostadsorten

Litteratur: Törnros, Avdrag för ökade levnadskostnader på grund av dubbel bosättning (SN 1978 s. 326 f.)
